Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 242. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го ГРУДНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 22, 1982 No. 242. VOL. LXXXIX.

ГРУДНЕВА КАМПАНІЯ УНС — У ПОВНОМУ РОЗГАРІ

Джерзі Сити, Н.Дж. — З Організаційного Відділу УНС інформують, що груднева організаційна кампанія є в повному розгарі, і можна сміло назвати її успішною. Доказом цього служить те, що до 20-го грудня ц.р. Головна Канцелярія УНСоюзу вже отримала від секретарів та інших відділових урядовців понад 200 аплікацій нових членів, забезпечених на суму біля 500,000 долярів, що є ознакою продавання на більші суми забезпечення.

Серед союзовців, від яких отримано аплікації, перед веде головний радний Андрій Кейбіда, який придбав до 322-го Відділу в Нюарку 10 нових членів. За ним слідує голова Контрольної комісії 94-го Відділу в Дітройті, конвенційний делеґат і заступник предсідника 30-ої Конвенції Володимир Борискевич-Бойд, який придбав дев'ять нових членів, забезпечених на 40,000 долярів. Голова Округи Вунсакет, Р. Ай, і секретар 206-го Відділу Леонід Гардінг придбав сім членів. По шість членів придбали мгр Володимир Яців, секретар 32-го Відділу, і голова 423-го Відділу Орест Городиський. По п'ять членів придбали: Христина Фуга-Ґербері, секретарка 269-го Відділу, Богдан Ковч, секретар 328-го Відділу, Ярослав Щербак, секретар 352-го Відділу, Роман Припхан, секретар 399-го Відділу, Дмитро Пищ, секретар 458-го Відділу, і Ольга Калинович, секретарка 459-го Відділу. По чотири члени придбали: головна радна, голова Округи Лігай Веллі та секретарка 47-го Відділу Анна Гарас, мгр Володимир Літинський, секретар 341-го Відділу Андрій Мельник, секретар 368-го Відділу, голова Округи Торонто та секретар 407-го Відділу Василь Шаран і секретарка 450-го Відділу Евстахія Мілянич. По три члени придбали: секретар 55-го Відділу Адам Ціз-

(Закінчення на стор. 4)

Данилко Нагірний — перший в групі юнаків

Данилко Нагірний під час змагання у Вейленді.

Джерзі Сити, Н. Дж. — Данилко Нагірний, 15-літній юнак з Мейплвуду, Н. Дж., став першим українцем в історії тенісу ЗСА, який добився першого місця в крайовому ранґуванні.

Здобувши перше місце в крайовому турнірі у Вейленді, Масс., в групі юнаків 16 років і нижче, Данилко вийшов на перше місце в крайовому ранґуванні цієї групи в ЗСА. У фіналі цього турніру Д. Нагірний переміг Джефера Герша з Роквіллу, Мд., вислідом 4-6, 7-6, (7-4), 6-2, елімінуючи раніше четвертого ранґового змагуна, Джана Бойтима з Спринг, Тексас, 6-3, 5-7, 6-3.

Як відомо, Д. Нагірний є кількакратним переможцем юнацьких турнірів на Союзівці, а минулого літа дійшов до фіналів у групі чоловіків, де його елімінував у завзятій трисетівці п'ятикратний чемпіон УСЦАК Андрій Чайковський.

Данилко, який грає теніс з восьмого року життя, рік тому перейшов ряд контузій, включно з відомою недругою серед юнаків Осгуда Шлоссера. Тому й успіхи його в групі юнаків 14 років і нижче не були такі блискучі, хоч і змагся він в крайових турнірах. Його головним тренером є Алекс Меєр який проводить школу для заавансованих юнаків в Ню Джерзі, а два сини якого є змагунами світового маштабу. Крім цього Данилко змагається для своєї шкільної дружини в середній школі Колюмбія в Мейплвуді, де він живе із своїми батьками проф. д-ром Володимиром та Надією Нагірними та сестрою Таїсою.

Данилко візьме участь у міжнародному турнірі у Порт Вашінґтоні, Н. Й., який починається в неділю, 26-го грудня.

МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ ДІСТАВ ЛИСТА З БІЛОГО ДОМУ

Савт Бавнд Брук, Н. Дж., — На руки Митрополита Мстислава, Глави Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі, з датою 1-го грудня, надійшов лист з Білого Дому на доручення президента Р. Реґена, з підписом Джека Бирджеса, спеціяльного асистента Президента. У цьому листі читаємо: „В імені президента Реґена я дякую Вам за ваш лист з 4-го листопада і Ваші милі слова підтримки для нього. Президент вдячний за увагу і цілком поділяє Вашу турботу з приводу стану національних Церков в Україні. Прошу бути певним, що Ваш лист буде доведений до відома відповідних унапрямлювачів політики ЗСА у Раді Крайової Безпеки".

Це відповідь на спільного листа обох українських митрополитів, Митрополита Мистислава, УАПЦ, і Митрополита Стефана, УКЦ, в справі резолюції Конґресу ЗСА про відновлення діяльности української православної і католицької Церков в Україні.

РОЗПІЧНУТЬ ПЕРЕГОВОРИ В СПРАВІ ЛИВАНУ

Єрусалим, Ізраїль. — В суботу, 18-го грудня, Ізраїль повідомив, що він більше не наполягатиме на тому, щоб Єрусалим був місцем переговорів про безпеку Ливану. Цим самим усунено перешкоду, яка затримувала прямі переговори про вивід ізраїльських військ з Ливану. Офіційні ізраїльські речники заявили, що переговори почнуться за кілька днів.

Секретар ізраїльського уряду Ден Мерідор сказав, що Ізраїль прийняв таке рішення після того, як Ливан погодився включити в переговори питання нормалізації ізраїльсько-ливанської торгівлі та взаємного обміну туристами.

У Бейруті уряд Ливану заявив, що він готовий негайно розпочати переговори про виведення ізраїльських військи з Ливану. Міністер закордонних справ ливану Еліє Салем сказав, що Ливан наполягає на тому, щоб ЗСА були партнером у переговорах.

Із столиці Сирії Дамаску повідомляють, що офіційні особи Палестинської Визвольної Організації заявили про те, що лідер цієї організації Ясір Арафат у дійсності іґнорує войовничих керівників ПВО і проводить дипломатичну стратеґію, спрямовану на втяґнення своєї партизанської організації в запропоновану президентом Рональдом Реґеном мирну ініціятиву полагодження проблем Близького Сходу.

Сенат ухвалив 5-центову підвишку на ґальон бензини

Вашінґтон. — Після довгих і інтенсивних дебат у Сенаті, де нейконсервативніші сенатори вели двічі „філібастер" проти цього, нарешті пізно вночі в понеділок, 20-го грудня, прийнято пропозицію президента Реґена голосами 71 на 24, збільшити податок на бензину — 5 центів на один ґальон, щоб у той спосіб здобути фонди на програму публічних робіт для теперішніх безробітних. Це прочистило шлях для голосування над внеском Президента, яке наступило вранці, у вівторок; і Сенат, проголосувавши згоду на цей податок, передав законопроєкт до Палати Репрезентанів, де мали відбути голосування опівдні у вівторок, 21-го грудня.

Тим часом Президент підписав ухвалений Конґресом законопроєкт на критичні видатки, щоб мати з чого фінансувати діяльність різних аґенцій Уряду, в тому таких важливих, як Департамент оборони, Департамент праці, Департамент здоров'я обслуговування людей.

ВІЙСЬКА СОВЄТСЬКИХ САТЕЛІТІВ ВОЮЮТЬ В АФГАНІСТАНІ

Ісламабад, Пакістан. — Добре поінформовані джерела з Пакістану повідомляють, що вояки п'ятьох комуністичних країн воюють разом із 100,000 совєтських вояків проти мусулманських повстанців в Афганістані.

Таку інформацію подали два афганці, офіцери розвідки, які втекли минулого тижня до Пакістану. Цими офіцерами були генерал-ляйтенант Ґулям Сіддік Міракай, шеф афганської академії розвідки Хад у Кабулі, та бригадний генерал Габіблляг Гідаят, голова відділу Ірану та Пакістану в цій академії.

„Військові частини Куби, В'єтнаму, Болгарії, Чехо-Словаччини і Німецької Демократичної Республіки ведуть війну проти народу Афганістану разом з совєтськими військами", - заявив генерал Міракай. Він не подав кількости цих військ, ні часу, відколи вони перебувають в Афганістані.

Генерл Міракай також підтвердив, що совєтські війська вживають отруйних газів проти афганських повстанців і цивільного населення.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ ОЗБРОЮЄ ІРАН

Вашінгтон. — Недавно „Ню Йорк Таймс" повідомив, що Північна Корея доставила Іранові зброї і всякого воєнного матеріялу на суму 800 мільйонів долярів в минулому році. Ці відомості кореспондент отримав від Франсиса Дж. Веста, асистента секретаря оборони.

Цю суму, що становить 40 відсотків з 2 більйонів дол., виплачених Іраном за зброю, сплачує Теґеран готівкою та доставою оливи по зниженій ціні.

Згідно з вашінґтонськими спеціялістами в північно-корейських справах, Північна Корея доставила Іранові 150 совєтських танків типу Т-62, 400 гармат, 1000 мінометів, 600 протилетунських скорострілів, 12,000 крісів меншого калібру та велику масу амуніції. Майже весь цей мілітарний арсенал совєтського виробу, хоч там є теж вироби китайських і північно-корейських фабрик амуніції.

Ці достави зброї уможливлюють Іранові продовжувати війну проти Іраку та втримувати режим Хомейні і його „експорт ісламської революції" поза межі Ірану.

Згадані спеціялісти також повідомляють, що в Ірані перебуває 300 північно-корейських „дорадників", вишколених в Совєтському Союзі, які на ділі є також висланниками Кремля і діють в інтересі Північної Кореї та Совєтського Союзу.

Соціял-демократи здобули перемогу у виборах в Гамбурґу

Бонн, Західня Німеччина. — У першій пробі громадської думки від часу створення коаліційного уряду канцлера Гельмута Коля 11 місяців тому, опозиційна соціял-демократична партія здобула несподівану перемогу у виборах до місцевого парляменту міста Гамбурґу.

Перемога соціял-демократів вважається успіхом у марші партії до загальних виборів перед виборчою кампанією у змаганні з партією християнських демократів Коля. Ця перемога покінчила з ситуацією в Гамбурґу, в яких партія „зелених" утримувала рівноваґу між двома основними партіями — хрестиянськими демократами і соціял-демократами.

Згідно з попередніми даними про результати голосування соціял-демократи, яким допомагав під час передвиборної кампанії попередній канцлер Гельмут Шмідт, здобули 64 місця із 120 в сенаті Гамбурґу, а християнські демократи мусіли задовільнитися тільки 48-ма місцями.

„Зелені", група, яка бореться проти ядерної зброї та за збереження чистого довкілля, опанована в Гамбурґу марксистами-ленінiстами, програла одно місце і тепер має лише вісім місць в сенаті того міста.

Країни ОПЕК не підвищили цін на нафту

Відень, Австрія. — Міністри нафтової промисловости Організації країн-експортерів нафти (ОПЕК) закінчили в понеділок дводенну безуспішну конференцію, не прийшовши до згоди в найважливішому питанні про кількість видобутку нафти для окремих членів цієї організації.

Ця група країн-експортерів нафти погодилася щодо загального підвищення видобутку нафти в кількості 18,5 мільйона бочілок денно значно перевищивши рівень 17,5 мільйона бочілок, встановлений минулого березня. Угода про таку кількість була прийнята як спроба прийняти компромісове рішення і узгіднити офіційну узаконену кількість з фактичною, як тепер добувається — 19,5 мільйона бочілок.

Всі члени групи також погодилися прийняти ціну 34 доляри за бочілку яка була встановлена в жовтні 1981 року.

Неможливість прийти до порозуміння про кількість видобутку ропи для кожної країни окремо показує, що ОПЕК не є здатна ефективно рішати свої проблеми.

Деякі спостерігачі на конференції передбачають пониження цін на нафту на початку наступного року.

Конференція показала вже третій раз за один рік, що міністри не змогли прийти до згоди, як на практиці виконати прийняте в березні рішення узгіднити зменшений попит на нафту, викликаний промисловим спадом, із збільшеним видобутком нафти в країнах, які не належать до ОПЕК. Видобуток нафти цього року в таких країнах як Британія, Мехіко і Совєтський Союз перевищив перший раз видобуток у країнах ОПЕК.

Киркпатрік закликає ЗСА до сильнішої постави в ОН

Вашінгтон. — Джін Киркпатрік, амбасадор ЗСА в Об'єднаних Націях, дала обширне інтерв'ю в „Ю.С. енд Ворлд Репорт", в якому закликає Уряд ЗСА до більшого і значнішого вияву своєї сили і впливів в ОН. Критикуючи безнастанні провали в ОН, амбасадор Киркпатрік заявила, що замість ладнати різні міжнародні конфлікти, довгі дебати в ОН тільки поглиблюють ці конфлікти.

„Слабість ОН лежить у двох характеристиках цієї світової організації: будь-який конфлікт представлений в ОН є поширювани через участь в дискусії, які не мають безпосереднього відношення до даного конфлікту; по-друге, кожний конфлікт чи проблема переходить дискусії в різних політичних групах і стає негайно ідеологічним конфліктом", — твердила Киркпатрік.

Одначе, вона сказала, було б великим політичним промахом виступити з Об'єднаних Націй.

„Америка має великі інвестиції в ОН — в грошах, в часі та енерґії. Ми мусимо дати ОН всі можливості перед можливим виходом з ОН" — твердила Киркпатрік Проблема лежить в тому, що Америка, яка вплачує 25 відсотків до фондів ОН, не вживає своєї питомої ваги для форсування власних інтересів.

„Якщо мала країна в ОН знає, що мусить платити політичну ціну за протиставлення інтересів, а такої ціни не буде за голосування проти ЗСА, зрозуміла річ така країна буде голосувати за СССР, чи за т.зв. невтральним бльоком опанованим Кубою".

Не зважаючи на масові докази порушування прав людини в Уґанді, В'єтнамі, Камбоджі чи СССР, більшість членів ОН осуджують за такі провини Ізраїль, Південну Африку та деякі уряди Південній Америки, які є опановані військовими колами чи іншими консервативними і антикомуністичними елементами.

Вона згадала, що це дивно, що важливі рішення світового маштабу були винесені поза мурами ОН, як наприклад, передання влади з рук білих до рук чорних в Зімбабве, чи підписання договору між Єгиптом і Ізраїлем в Кемп Дейвиді, який став основою порозуміння між тими двома, раніше ворогуючими, країнами Близкого Сходу.

У світі

ГРУПА НІКАРАҐУАНСЬКИХ ВТІКАЧІВ закликала лівих керівників військової хунти своєї країни провести вільні загальні вибори у червні наступного року як „єдиний шлях уникнення проливу крови". Комунікат, виданий Демократичним революційним союзом, створеним на початку цього року чотирма групами вигнанців, включаючи групу під проводом Едена Пастора, героя нікараґуанської революції, і колишнім членом хунти Альфонсо Робельйо, говорить, що „Нікараґуа руйнується".

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ПОРТУГАЛІЇ Франсіско Пінто Бальсемао повідомив про свій відхід у відставку, але одночасно заявив, що загальні вибори будуть проведені не скоро. Своє рішення Бальсемао мотивував бажанням посвятити себе повністю роботі в соціял-демократичній партії, яка зазнала великих втрат під час виборів минулого тижня.

ПРЕЗИДЕНТ РУМУНІЇ Ніколае Чаушеску заявив у суботу на з'їзді румунської комуністичної партії, що економіка Румунії розвивається занадто повільно, щоб виконати плян, складений 1980 року і задоволити потреби країни.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР КИТАЮ Чао Цуянґ відвідає незабаром 10 африканських країн у рамках китайської кампанії поправи свого авторитету серед країн т.зв. Третього світу. Це буде перша поїздка високого урядовця до Африки від часу відвідин Африки прем'єр-міністром Чу Енляєм 19 років тому.

ПІСЛЯ СВОЄЇ 12-ДЕННОЇ поїздки по країнах Европи державний секретар Джрдж Шулц заявив, що ЗСА та їх західні союзники прийшли до згоди відносно поведінки з Совєтським Союзом і його новими керівниками, підкреслюючи важливість військової сили з одночасним бажанням і готовістю „рішати проблеми і працювати конструктивно для кращих відносин".

КОЛИШНІЙ ГОЛОВА ФРАНЦУЗЬКОЇ розвідки Алєксандер Маранше заявив газеті „Ле Фіґаро" про те, що французька розвідка повідомила Ватикан три тижні раніше про можливість замаху на Папу 13-го травня 1981 року. Ватикан, очевидно, не зареагував належним чином на це попередження.

ПРОГОЛОСИЛИ ПЕРЕМОЖЦІВ ЛИСТОПАДОВОЇ КАМПАНІЇ УНС У ТОЧКОВІЙ СИСТЕМІ

Джерзі Сити, Н.Дж. — Як уже інформовано, від 1-го жовтня ц.р. почалася осіння організаційна кампанія УН Союзу, завданням якої є придбати 1,000 нових членів до 31-го грудня ц.р. Щоб ця кампанія була більш успішною й атрактивною, Екзекутивний Комітет УНСоюзу схвалив спеціяльну акцію „точкової системи".

У згаданій акції не береться під увагу число придбаних нових членів, а лише суми забезпечення. Від кожної одної тисячі долярів життєвого забезпечення признається відповідне число точок, а коли секретарі чи інші урядовці здобудуть 150 або більше точок, то одержать спеціяльний грошовий бонус, а їхні фотографії будуть поміщені в „Свободі".

Сьогодні приємно представити нам союзовій громаді, а при тому і висловити подяку тим союзовим ентузіястам, які включилися у згадану акцію і в листопаді здобули по 150 і більше точок, а саме: Дарія Цапар, секретарка 347-го Відділу в Миллвилі, Н.Дж., Христина Фуґа — Ґербері, секретарка 269-го Відділу в Фініксвиллі, Па.; мгр Іван Гаврилюк, секретар 360-го Відділу в Баффало, Н.Й.; Осип Гаврилюк, заступник секретаря 360-го Відділу в Баффало, Н.Й.; Роман Татарський, голова Округи і секретар 94-го Відділу в Дітройті; Василь Пастушок, головний радний і голова 231-го Відділу в Кемдені, Н.Дж.; Адам Ціздин, секретар 55-го Відділу в Балтиморі, Мериленд, і Андрій Маринюк, секретар 368 Відділу в Маямі, Фльорида.

Разом вони придбали в листопаді 62 нових членів, забезпечених на імпозантну суму — 190.000 долярів. Між ними є один Відділ, в якому продано життєвого забезпечення на 82,000 долярів. Це доказує, що союзові секретарі професійно підходять до продажу союзового товару — забезпечення.

Організаційний Відділ висловив щиру подяку цим відділовим урядовцям за таку віддану працю для розбудови Українського Народного Союзу.

Адам Ціздин

Христина Фуґа-Ґербері

Дарія Цапар

ПЕРЕМОЖЦІ ОСІННЬОЇ ТОЧКОВОЇ КАМПАНІЇ ЛИСТОПАД 1982 РІК

		точок	долярів
1. Адам Ціздин	55	180	50
2. Іван Гаврилюк	360	341	50
3. Роман Татарський	94	205	50
4. Василь Пастушок	231	192	50
5. Андрій Маринюк	368	150	50
6. Христина Фуґа	269	186	50
7. Дарія Цапар	347	150	50
8. Осип Гаврилюк	360	300	50

Фотографій не переслали: Роман Татарський (84), Осип Гаврилюк (360) і Андрій Маринюк (368)

Василь Пастушок

Іван Гаврилюк

В Америці

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ОКРУЖНИЙ СУДДЯ в Гюстоні, Тексас, заявив, що все є приготоване для другої розправи проти Едвина П. Вілсона, колишнього аґента Сі-Ай-Ей, якого в листопаді засудили вже за інші злочини. Тепер його та двох спільників, Едварда Блума і Доналда Трешера, судитимуть за перепачкування 20 тон вибухових матеріялів до Лівії.

КОЛИШНЯ РОСІЙСЬКА БАЛЕРИНА Наталія Макарова була легко поранена в суботу, 19-го грудня, коли частина декорації на сцені в Кеннеді Центрі у Вашінґтоні впала і вдарила її. Програму вечора перервано, а Макарову завезено до шпиталю університету ім. Джорджа Вашінґтона. Речники шпиталю заявили, що Макарова потерпіла сильне подрапання голови та зломання кісток в рамені. На загал, її стан здоровля є задовільний. Як відомо Н. Макарова, 42, була зіркою Балету Кірова і „вибравши волю" в 1979 році перебуває тепер стало в Америці.

В САН ДІЄҐО, КАЛІФОРНІЯ, перед судом стануло 26 осіб, яких обвинувачено в пачкуванні нелеґально еміґрантів з Мехіко до Америки. Їх обвинувачується в побиранні хабарів, ломанні американських іміґраційних законів, битті еміґрантів та насилуванні жінок-еміґранток. Між ними є інвестиґатор Граничної сторожі (патрулі), Гектор Ентсінас, який був обраний на „касира" групи пачкарів і який побирав великі хабарі.

УКРАЇНСЬКИЙ СОВЄТСЬКИЙ УЧЕНИЙ відвідав в листопаді 1982 році приміщення відомої американської організації „Фрідом Гавз" в Ню Йорку, де понад дві години розмовляв з речниками цієї організації. Місячний бюлетень цієї групи повідомляє, що Володимир Забігайло, старший дослідник Інституту права і держави Академії Наук Української ССР, старався довідатися про американський „підхід" до проблем прав людини та демократичних інституцій взагалі. Він теж оповідав про „ролю індивідуальної людини в комуністичному суспільстві". В повідомленні сказано, що „не було узгіднення щодо поняття демократії". Його відвідини були зорганізовані за посередництвом ЮНЕСКО.

НОВООБРАНИЙ ҐУБЕРНАТОР Ню Йоркського стейту Маріо Квомо висловив надію, що існуюча транспортова оплата в нюйоркській підземці і автобусах в сумі 75 центів залишиться незмінною в наступному році. Згадуючи про свою підтримку проєкту демократичної асамблеї в Олбані, Квомо критикував республіканський сенат стейту та його провідника, Воррена Андерсона, за опозицію.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Ватикан і Андропов

Численні натяки і поголоски про ініціятиву КҐБ у намаганому вбивстві Папи Івана Павла II далі появляються в американській і европейській пресі. Недавно відомий коментатор „Ню Йорк Таймсу" Вілліям Сафар, який був одним з близьких дорадників колишнього президента Р. Ніксона в писанні президентських промов, розшифрував дуже цікаву і ориґінальну загадку про Андропова та його погляди на Польщу, і „польського" Папу.

У 1980 році — з появою не-комуністичних профспілок з Лєхом Валєнсою на чолі, Польща стала „колючкою в боці" Кремля. Робітничі протести і страйки та схвалення Заходу цьому рухові почали проникати до СССР, і в Україні почалися також страйки і домагання кращих обставин для робітництва. До цього ж в Римі сидить „польський" Папа, який не тільки морально співчуває польському народові, але публічно закликає західній світ до підтримки „Солідарности".

І в тому самому часі і в „якійсь" незнаній загально мові, прийшов приказ: „Треба вбити Папу".

Плян виконання цього атентату був приготований у надзвичайно детальній формі. Щоб не стягнути уваги на безпосереднє джерело цього огидного вчинку, Москва задумала виконати цей замах чужими, наємними руками. Болгарська тайна поліція дістала приказ з Москви, щоб виконати атентат. І тут знову виявилася велика обережність і хитрість Москви — атентатчика вибрано не з комуністичного чи ліберального табору, але з табору правих груп вибрано турецького неофашиста Мегмеда Алі Аджу, щоб він виконав цей нікчемний злочин. Його вихоплено з турецької в'язниці, де він відбував кару за те, що вбив одного турецького редактора, а відтак Аджу вислано до Болгарії — для „очищення" і вишколу. Опісля з великою сумою грошей його вислано подорожувати по Европі, в ролі „туриста", і вкінці — до Італії, де йому додано „помічників", з яких один користувався болгарським дипломатичним паспортом.

Дня 13-го травня 1981 року Аджа виконав атентат на Папу, одначе його не вбив. Але в понятті міжнародної стратегії — цей вчинок переконав світ, що рука КҐБ сягає так далеко, що навіть Папа всеціло не є забезпечений перед мстивою рукою Москви.

Але, навіть цей найбільш продуманий плян Москви мав, як виявляється, поважний дефект. КҐБ не зуміло замордувати Аджу, як це звичайно буває в її практиці, ані теж не могло його видобути із італійської тюрми. Коли вбивник Аджа зрозумів, що йому не допоможуть видістатися із в'язниці, він почав „співати" перед італійськими слідчими, вказуючи на „болгарські зв'язки". Це очевидно відкрило шлях зацікавленим журналістам, які почали енерґійно випитуватися про всю цю справу італійських властей. А з цим, в серпневому числі (1982) „Рідерс Дайджест" Джін Стерлінґ написала довшу статтю про трагедію на площі св. Петра в Римі, де вказала на „болгарські зв'язки". Рувен Френк з Ен-Бі-Сі дуже багато й часто говорив в радіо, а ще інший радіовий кореспондент при Державному департаменті Марвін Калб, заявив, що у Ватикані йому сказано, що Папа впевнений, що росіяни післали Аджу, щоб його вбити, і що вони (росіяни) зможуть зорганізувати ще один замах на його життя".

Американська розвідча група поділена в своїх поглядах на цю думку. Одна частина думає, що всі ці познаки щодо КҐБ — Болгарія — це знак для Заходу, що КҐБ є світовою потугою й може, якщо йому буде потрібно, вбити кого захоче. Інша частина схиляється до теорії, що замаху доконано з приказу КҐБ, але без бажаного результату.

Одначе, в загальному, у Вашінґтоні панує переконання, що КҐБ зуміло застрашити Ватикан своєю теоретичною акцією. Сафаєр наводить ряд прикла-

(Закінчення на стор. 4)

Любомир М. Гугель

ЛІК „УКРАЇН" ПРОҐРЕСУЄ

Репортаж-інтерв'ю про науково-дослідну працю проф. Ярослава Новицького з Відня, що появився в „Свободі" з 18-го червня 1982 року, після відвідин редакції цим ученим, винахідником ліку „Украін", тиждень перед тим, є позитивним вкладом, за який „Свободі" належить признання. Нечасто трапляються такі події, про які мова в цьому репортажі. Але на цьому не кінець.

Після повороту з поїздки до ЗСА і Канади, проф. Я. Новицький при допомозі людей доброї волі осягнув дальші успіхи і ряд позитивних результатів у ділянці протиракових дослідів. Його експериментальний протираковий препарат під назвою „Украін" назавжди залишиться занотований в патентних урядах майже всіх країн світу. Цього літа проф. Новицький зареєстрував свій новий патент під назвою „Методи діягностики та лікування туморів і інфекційних хворіб різних видів похідними алькалоїдами". Один із тих „похідних алькалоїдів" має назву „Украін".

Як показують дотепер переведені клінічні і експериментальні дослідження, препарат „Украін" посідає зовсім новий досі незнаний механізм дії як на нормальну, так і на ракову клітину. Він посилює процеси дихання клітин, при чому ракові клітини нищаться. Препарат теж діє селективно, тобто він нагромаджується тільки на межах злоякісних пухлин. Маючи властивості відсвітлювати в ультрафіолетовому світлі (явище флюоресценції), цей препарат дає можливість спостерігати його розміщення в організмі.

Слід тут згадати, що в 1979-80 роках переведено досліди дії препарату „Украін" в Крайовому Протираковому Інституті в Бетезда (NCI) в ЗСА і в Протираковому Інституті в Парижі (ICIG) на експериментальних мишах зі штучно викликаними раковими пухлинами. В обох випадках препарат „Украін" виявився повністю нетоксичним на організм мишей і не проявив ніякої протиракової дії на штучно викликаних ракових пухлинах. Ці результати потвердили сподівання проф. Новицького, що препарат „Украін" посідає зовсім новий, дотепер невідомий механізм дії.

Після того, як було встановлено нешкідливість препарату, препарат стали вживати на хворих з надзвичайно запущеним станом і після того, як всі інші дотепер відомі середники були повністю вичерпані.

Тут треба відмітити, що всі протиракові ліки спрямовані не на посилення захисних властивостей організму, на жаль, а навпаки — на їх послаблення. Ці ліки є клітиноотруйними не тільки для злоякісних ракових клітин, але також і для клітин нормальних. У наслідок цього клінічне застосування цих ліків пов'язане з загальним отруєнням усього організму. Нераз отруєння є настільки сильне, що само воно спричиняє загрозу для життя, і тому лікування доводиться припинити.

Дотепер препарат „Украін" було примінено у 97 хворих з різними видами ракових захворювань. Треба однак зазначити, що і в клініці препарат не в кожного хворого викликає лікувальну дію, але дав ряд позитивних результатів, як зменшення болів, покращання загального стану, припинення росту пухлин, а в деяких випадках довів до повного зникнення основної пухлини і метастаз.

Оцінюючи висліди примінення препарату, хворих можна поділити на три групи. Перша група хворих, — де препарат навіть при дуже великих дозах, у 30 разів більших в порівнянні до терапевтичної, не викликав будь-якої дії. Друга група хворих, — де препарат викликав тимчасову дію, як наприклад, припинення росту пухлини, зменшення болів і часткове зникнення метастаз.

Не викликає сумніву, що загальний стан хворих теж відіграв важливу ролю в успішності лікування. Можливо, що не випадково в усіх хворих у початковій стадії захворіння вдалося повністю одержати клінічне вилікування — повне зникнення ракових пухлин. Не випадково також, що до третьої групи хворих належали самі лікарі і їхні близькі рідні, що зрозуміли новий механізм дії препарату.

В листопаді 1981 року відомий віденський ветеринар д-р Гельмут Форхер примінив вперше препарат „Украін" на собаці зі спонтанною саркомою кості щелепи після майже піврічного лікування і переведення операції. Препарат „Украін" викликав дію і одержано клінічне вилікування собаки.

Цей факт дає право думати, що миші зі штучно викликаними пухлинами не мають відповідних захисних властивостей, і тому в мишей препарат не викликав дії. До речі, у дослідах з мишами ні разу не спостерігалося відсвітлення-флюоресценції чи нагромаджування препарату, що спостерігалося в клініці з людьми і на згаданому випадку з собакою.

Можливо, що цей фактор використовування для дослідів переважно мишей зі штучно викликаними раковими пухлинами став причиною неуспішності науковців знайти протираковий лік протягом останнього півстоліття. Штучно викликані пухлини мишей виявилися принагідними тільки для клітиноотруйних препаратів — цитостатиків, тому що вони є в стані нищити клітини як у мишей, так і в людей.

Австрійське телебачення готує документальну програму про успішність примінювання препарату „Украін" взагалі і про вище згадане вилікування собаки. В програмі беруть участь, крім д-ра Форхера і проф. Новицького, науковці-лавреати нагороди Нобеля.

Зараз робляться заходи, щоб препарат „Украін" зареєструвати при Федеральній адміністрації ліків (FDA) у ЗСА як експериментальний протираковий лік. Це дасть можливість його клінічного застосування в ЗСА.

В такий спосіб препарат „Украін" стане в свій час відомим поза межами Австрії для добра всього людства.

Препарат „Украін" повільно, але твердо прямує до своєї мети — великої майбутности.

Святослав Караванський

Дружня Бесіда

ПИТАННЯ: Ми часто чуємо нарікання з різних боків про байдужість у нас до книжки, про те, що ми не прищепили молодому поколінню любови до неї. А ми ж таки прищеплювали й прищеплюємо. Чи, може, прищеплюючи дітям любов до літератури, ми самі робимо щось не так і не досягаємо своєї мети?

ВІДПОВІДЬ: Любов до літератури, до книжки не можна прищепити самими лише напоумленнями та сентенціями, як от: „Книжка — наш друг", „Любімо книжку!", „Книжка — джерело знань" тощо. Од самих слів у цьому ділі користи мало. Треба, ще й на практиці переконати дитину у правдивості цих істин. Треба влаштовувати голосні читання книжок вдома в колі родини. Я пригадую свої дитячі літа. Мій батько, щоб прищепити дітям любов до книжки, добирав цікаві для нас книжки і читав їх нам уголос. Це було живе втілення аксіоми, що книжка наш друг, який приносить нам цікаві хвилини.

Книжка, яку мають полюбити діти, мусить бути цікава. Мені здається, що це і є перша умова у прищепленні любови до неї. Пам'ятаю, що читав нам батько „Вечори на хуторі біля Диканьки" Гоголя. І то, справді, було цікаво слухати. Після кількох читань, ми бралися й самі читати ці чарівливі „Вечори".

Можуть спитати, а як знати, котра книжка для дітей цікава, а котра — ні? На мою думку, треба звертатися до світової, апробованої часом, літератури. Цікавими книжками для дітей та молоді були, є й будуть твори Марка Твена, Жюля Верна, Фенімора Купера, Деніела Дефо, Джонатана Свіфта, Сервантеса. Ще І. Франко наголошував на потребі виховувати дітей на світовій літературі. Таку перекладну літературу, хоч і скупо, а видають в УССР. На мою думку, цією літературою можна користуватися і вона є в продажу. Упередження до совєтських видань на цю — перекладну — літературу не повинно поширюватися.

Дитина або й підліток не може заглибитися й полюбити серйозні твори хоч би й наших українських клясиків. Івана Франка, Нечуя Левицького, Панаса Мирного, Шевченка та Котляревського вона читатиме пізніше, коли їй мине 14-16 років (залежно від персонального розвитку).

За читанням дітей мають слідкувати батьки. Найгірше лихо тут, коли батьки самі ніколи нічого не читають із світової літератури і не знають, що ж його дитині й порадити. Очевидно, що списки цікавих книжок мали би публікувати педагогічні журнали, розглядаючи на конкретних прикладах, як та чи та книжка вплинула на конкретних дітей. Батькам лише треба придбати книжку та своєчасно порадити її дитині. Робити це треба дуже тактовно. Тут можуть багато допомогти голосні читання книжок вдома. Такі читання можуть дати дитині багато більше українознавчих знань (навіть, читаючи Жюль Верна!), ніж 40 суботніх тригодинних занять на рік.

Якщо цього не робити, якщо не прищеплювати дитині змалку любови до літератури читанням уголос цілавих творів, то важко сподіватися, щоб ця любов виникла у неї самохіть пізніше, у зрілому віці.

Олександер Соколишин

СПОГАДИ МИРОНА СУРМАЧА — ПРЕЦІКАВА КНИГА ПІОНЕРА

Мирон Сурмач: „Історія моєї 'Сурми' Спогади книгаря". Ню Йорк. Видавництво „Сурма", 1982 р., 191 стор., ілюстроване. Обкладинка й мистецьке оформлення Ярослави Миллс-Сурмач, до друку підготовив ред. Іван Смолій.

Не дуже було багато українських книгарів у Америці, а вже й зовсім не залишили вони друкованих спогадів про себе. Аж тут наш піонер-книгар Мирон Сурмач, після намови звідусіль від всіх і вся, таки написав і видав свої унікальні спогади напередодні його 90-річчя — річниці корисного і цікавого його некороткого життя.

Оформлена по-мистецькому його донею книга, із вступом упорядника спогадів Івана Смолія, розгортає у 30-ти розділах-нарисах перед нами все трудолюбиве і плідне життя М. Сурмача від початку — приїзду з України в 1913 році в Ню Йорк — до цих сучасних днів. Це тут, у Ню Йорку, він був активним діячем у товаристві „Січ", власником книгарні „Січовий Базар"; тут він працював в „Українській Бесіді", видавав книжки - серед них таке видання, як „Кобзар" Шевченка за редакцією Богдана Лепкого — і писав фейлетони до газет, особливо до „Свободи". Тут М. Сурмач мав друкарню, видавав журнал „Базар" і вів торгівлю; але по-справжньому він „став на ноги" в купецтві завдяки українській музиці, завдяки грамофонним платівкам. Його платівки звукозаписів української музики, оригінальних композицій і народних пісень та танців, стали дуже популярні серед покупців. Це були і пісні славетного хору Кошиця, і композиції Гайворонського, Печеніги-Углицького, Гуменюка і інших. В сучасніших часах це тут, в „Сурмі", можна було дістати платівки-пісні УПА — Української Повстанської Армії.

З декількома славними українськими музиками М. Сурмач був близько знайомий, приятелював з ними, не раз допомагав їм матеріяльно, давав нагоду виступати на прилюдному форумі в Ню Йорку, чи то на його радіопрограмі, чи на народних різних святкуваннях, імпрезах, балях. Знав він чимало і інших культуротворців наших.

В Сурмачевій книгарні, незабаром уже під новою назвою „Сурма", сходилися щонеділі, неначе в свій улюблений клюб, українські іміґранти-земляки: слухали рідну музику, переглядали книжки, журнали й часописи та купували їх; вели тут розмови й дискусії на всіляки теми. Так воно є подекуди і досі в „Сурмі", де завжди зустрінеш знайомого. У 1952 році перенісся М. Сурмач з „давнтавну" з Ню Йорку проживати на підміську оселю „Сурмачівку" в Седл Рівер, Ню Джерзі, а крамницю перебрав від сеньйора-книгаря його син Мирон Сурмач, молодший, який веде її успішно і зараз. Донька нашого Сеньйора-книгаря Ярослава Миллс-Сурмач — мисткиня, малярка і ілюстратор книжок, відома особливо з зображування на її малярських полотнах, на святочних картках, на вітражах тощо мотивів з українського народного побуту, що наповнює наші серця теплом і згадкою про рідний край. Вона виявила себе як мистець також у релігійній тематиці. Взагалі мистець Ярослава Миллс-Сурмач багатогранна у її творчості і заслуговує на окрему монографію.

Мирон Сурмач — великий приятель новоприбулих українців усіх трьох еміграцій. Він дуже жертвенний на різні народні цілі і активний далі в громаді. До всього — він теж музика-бандурист, співак і пасічник, який вміє гарно оповідати. Тому його пасіку в Седл Рівер відвідують шкільні діти, і їм мудрий пасічник М. Сурмач розповідає про Україну.

В останньому часі до його місцевости переселився колишній президент ЗСА Річард Ніксон, до якого теж наш сеньйор знайшов стежку. Про багато чого цікавого і унікального можна довідатися і українцям і не-українцям з книги Мирона Сурмача, старшого, тож слід ці спогади-історію Сурмачевої „Сурми" видати і англійською мовою.

ВІЙСЬКОВІ РЕЧНИКИ повідомили в четвер, 16-го грудня, що Совєтський Союз знову посилив свою військову присутність на спірних островах на північ від Японії посилаючи туди нові ескадри військових літаків.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДЖЕНТЛМЕНСЬКА ДИСКУСІЯ

У дискусії про сучасні відносини в українській громаді „Національна Трибуна", вірна своїм „джентлменським" методам газетного обмірковування проблем, виступила у своєму 7-му числі з 19-го грудня ц. р. із закидом проти автора цих рядків, що його брат, Михайло Рудницький, написав (у „Вільній Україні" в 1939 році, що її большевики почали видавати на місце закритого ними у 1939 році „Діла") зворот про „про жовто-блакитну ганчірку". Дозволю собі пригадати редакторам того часопису в Ню Йорку, що в цій справі ОУН переводило слідство. Переслухували Михайла Рудницького і перевірювали його рішуче заперечення, наче б він написав ті слова у друкарні, де друкувалася газета. Складачі показали двом представникам ОУН рукопис, на якому слова про „жовто-блакитну ганчірку" були дописані ворожою рукою. Про те слідство знало багато осіб, — не лицює тепер покликуватися на небіжчиків. Але писав про це також живучий ще — славити Господа — відомий мистець і мистецтвознавець Святослав Гординський. І найкращим доказом на правдивість цього твердження був факт, що хоч у тих часах за багато менші провини відбувалися криваві розправи, Михайло Рудницький не мав від ОУН найменшої прикрости і зберігав зв'язки з письменниками з середовища ОУН. Згодом стверджено теж, що у пашквільній книжці „Під чужими прапорами", яка вийшла під авторством В. Бєлаєва і Михайла Рудницького, Михайло Рудницький одиноко написав історію ганебного розстрілу німцями польських учених і письменників (Боя-Желєнського). Чи прихильники таких „джентлменських" метод полеміки не могли б перевірити факти, замість з легкої руки кидати такі наклепи ?!

Іван Кедрин

Володимир Барагура

З ВЕРТЕПОМ І ЗВІЗДОЮ

(З книжки: „Калиновий міст")

Добре й розумне діло зробив той, хто придумав для гімназійних учнів різдвяні вакації. Вони були нам дуже потрібні. Під час зимових ферій ми мали багато дечого доконати. Треба було приготовити лекції, завдані професорами на „вільний час". А кожному з них здавалося, що тільки його предмет найважливіший. Як скоро наші вчителі забули, що колись самі були учнями! Треба було вивчити довжелезні „партії" з історії, літератури, прочитати купу лектур й написати з них зміст, дати характеристику осіб, опрацювати головний і побічні мотиви, виловити провідну думку, чи пак ідею твору. А найгірше з математикою. Бо не штука було нашому клясному „Архімедові" розв'язати складні задачі з аритметики, чи геометрії. Він тільки глянув на задачу, а вже знав, який вислід. Зердик присягався, що раз намацав у „Архімеда" на потилиці великого ґудза, а це невідхильна ознака математичних здібностей. Зердик нарікав на несправедливість — „Архімед" розмотує найбільш заплутані математичні проблеми, а він, Зердик, спотикається на табличці множення!

Але не тільки шкільні обов'язки нас турбували. Ми і так відкладали їх на сам кінець вакацій, бо учнівська практика показала, що коли визубрити все на початку, то до кінця ферій забудеться.

Були в нас ще й інші завдання. Передусім хатні приготування до Різдва. Ми мусіли з татом нарізати й нарубати дров та поскладати поліна в „клітки", щоб просохли. Дров мусіло вистачити на передсвяточне печення й варення та на три дні свят. Треба було піти з мамою на закупи й допомогти їй нести тяжкі торби, плетені з мотузяної сітки. Та й у кухні праці перед святами багато. І хоч це не чоловіча робота, то для „попихача" завжди знайшлося зайняття — принести води, дров, затопити в печі, підмести підлогу, витріпати хідники, допомогти мамі молоти горіхи, мигдалі, терти в макітрі макогоном мак на кутю й маківник, різати фіґи на перекладанець. Та й дивитися, як мама викроює бляшаними „формами" всякі крихкі тістечка — зірки, зайчики, пташки, кружечки з діркою посередині й посипає їх кришталевим цукром. При такій асисті завжди можна було щось облизати. Зердик раз підслухав розмову старших, що коли випити з пляшки весь алькоголь, то все таки, коли її потиснути, вийде з неї ще тридцять шість каплин. По аналогії можна було цю теорію застосувати й до куховарської справи. Як дбайливо мама не вибрала б всякі креми й маси з посудин і машинок до мелення й биття піни, завжди щось знайшлося для нас „вилизати". Та й потаємно можна було встромити пальця у чоколядову масу й облизати.

Раз я повибирав з прибраного торта горіхові й желятинові прикраси. За те мене вдома назвали „скубай-тортик". Добре, що це залишилося при родині й не вийшло на учнівське „форум публікум", а то попри придомок „Чіпка" й пластове псевдо „Муравленко", був би придбав ще одне, неславне порекло. Я певен, що наш клясний шляхтич, злобний Орко „Лабендзя Шия" дразнив би мене при кожній нагоді „скубай-тортиком".

Ще й сестрам треба було допомогти робити прикраси на ялинку — ланцюжки з кольорових паперів і соломинок, їжачки, грибки, пташки, рибки, жучки, павуки з яєчної шкаралущі і горіхових лушпин, паперові кулі й бурульки та завивати в блискучу кольорову цинфолію й карбовану чи, як у нас називали, „ґуфровану" бібулку доморобні цукерки з меляси, закрашеної соком.

Треба було знайти час і на зимові розваги — поковзатися на ковзанах, або бодай на підківках по склистому льоду, спускатися санками з крутого пагорбка коло „Гірної" церкви, ліпити снігових дідів і бабів, котити, мов лявіну, велетенські брили вогкого снігу, битися сніговими кулями, насипати один одному сніг за комір, падати „хрестом" на свіжий сніг і відбивати на ньому свою подобу, врешті прорубувати в льоді ополонки й мочити вудки з даремною надією, що спіймається рибка . . .

Та було ще одно зайняття, яке вимагало нашої уваги й забирало багато часу — приготовитися до колядування. Кожного року після святої вечері ми гуртами обходили хати з вертепом і звіздою, з трьома царями, пастирями, ангелами, Іродом, чортом, смертю, козаком, відьмою, циганом, жидом і козою та міхоношею. Ми ставили коротеньку п'єсу, під час якої „тріє царі" поклонялися Новородженому, козак проганяв чорта, а смерть скошувала голову Іродові, після чого всі фольклорні персонажі виконували веселі сценки. Вертеп кінчався колядою, віншуванням і збиранням грошей, святкового печива й солодощів, яблук та горіхів у торбу міхоноші. Місцеві люди називали нас „вертепниками", або „геродами".

(Продовження буде)

Празник св. Михаїла у Філядельфії-- Дженкінтавні

В Україні і поза нею є чимало церков, покровителем яких є св. Архистратиг Михаїл. Столиця України Київ обрала цього святого своїм патроном. Стародавній герб Києва оздоблений образом Архистратига з мечем.

У народній уяві Архистратиг Михаїл—це мужній лицар, який перемагає всі темні сили нашої землі.

Коли сім років тому у Філядельфії постала нова парафія, виявивши бажання святкувати за нашим традиційним календарем, вирішила віддати себе під покров св. Архистратига Михаїла. І яка незмірна честь і радість огорнула членство цієї парафії, коли їхню новонабуту шістнадцятиакрову площу посвятив Блаженніший Патріярх Йосиф під час патріяршої візитації нашої Митрополії.

Празник св. Архистратига Михаїла наша парафія святкує кожного року дуже врочисто.

Вже в суботу, 20-го листопада ц.р., відслужено Вечірню з Литією, перед якою і під час неї відбувалася сповідь, до якої приступило багато мирян.

У неділю, 21-го листопада ц.р., в 9-ій год. вранці парох нашої парафії. о. митрат Зенон Злочовський відслужив Утреню, після якої процесія провела духовних отців – о. митрата Маріяна Бутринського, пароха церкви свв. Володимира й Ольги в Чикаґо; о. д-ра Івана Тилявського, пароха церкви св. Покрови в Клівленді; й о. Володимира Пелеха до церви відбути Богослужбу. В часі процесії вперше загомонів парафіяльний дзвін „Тарас". Дзвін названо в пам'ять члена президії Парафіяльної ради св. п. Тараса Горбачевського.

Служба Божа в сослуженні чотирьох отців (двох із них у митрах) створила врочистий настрій, до якого теж причинився добре зіспіваний парафіяльний хор під диригентурою інж. Євгена Фаріона. Гарне враження робили також вівтарні хлопці в нових дальматиках.

Змістовну доповідь виголосив о. Маріян Процик, духовник місцевої Філії Українського Католицького Університету. Багато парафіян, прихожан і гостей з далековіддалених місцевостей приступило до Св. Причастя.

Празничний бенкет, що відбувався у великій залі Українського Освітньо-Культурного Центру, відкрив голова Парафіяльної ради інж. Роман Левицький. Майстром церемонії був Володимир Пушкар.

Велике враження викликала головна промова о. М.Бутринського. Відчитано листи з благословенням від Патріярха Йосифа та від Владики Стефана, Митрополита українців-католиків у ЗСА.

Усні привіти склали: о. митрат Маріян Бутринський; о. д-р Іван Тилявський; о. митрат Михайло Борисенко, парох православної парафії св. Покрови у Філядельфії; та І. Ясінський, представник парафії св. Трійці у Вашінґтоні.

Письмові привіти наспіли від о. Тараса Лончини, настоятеля парафії Св. Трійці у Вашінґтоні, та від проводів Братств і Сестрицтв з Чикаґо і Клівленду.

Смачні страви приготовило Сестрицтво св. Анни під керівництвом його голови Євгенії Колтун. Обслугу справно виконували члени Братства Молоді св. Івана Богослова.

Подяку всім тим, що причинилися до гідного відзначення храмового празника, склав о. митр. Зенон Злочовський. При цій нагоді проспівав многоліттєвії всім Михайлам, а в першу чергу митратові Михайлові Борисенкові.

У церкві і в бенкеті взяли участь представниці Матірнього Дому Сестер Василіянок мати Теодозія і сестра Йосафата.

Бенкетова заля була святочно прибрана. Над президіяльним столом пишався великий портрет Блаженнішого. Мистецьке оформлення залі—інж. Т.Крочак. Учасників було біля двох з половиною сотень.

У мистецькій програмі на перший плян вийшов драматичний етюд Лесі Українки „Йоганна, жінка Хусова" у виконанні Віра і Євгена Левицьких, колишніх акторів Українського Театру у Львові. Велике враження справив теж вірш Богдана Стефанишина „Золотоверхий Михайловський Собор", що його виконав Володимир Шашаровський, він же і керівник мистецької програми. У програмі були два танки „Волошок" у виконанні Михайла Крочака, Олександра Ґраура, Софії Януш, Ніни Пацовської, Єви Безушко та Лінди Черн, що їх оплескували глядачі.

Бурю оплесків викликали дві точки–маленький Олесь Геврик за вірш Стефанишина „Ми помолились" і акторка Ліза Чепіль за сценку з „Гуцулки Ксені" Я.Барнича. Їй акомпаньювала Леся Руда. Точки заповідала Юля Шашаровська. Вона на себе звернула увагу з самого початку, виконавши свого авторства вступне слово.

Після кінцевої молитви, що її відмовив о. митр. Михайло Борисенко, ще довго сиділо на залі чимало учасників бенкету, сповнених вражень із самого свята та висококмистецької програми, з усіх досі найкращої.

Та найбільш гідним похвали, а також наслідування є те, що парафія св. Архистратига Михаїла від самих початків свого існування утримує тісні, дружні взаємини з місцевою православною парафією св. Покрови, виявляючи в цей спосіб любов до брата, яку проповідував Христос.

Я.К.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Вічність нашого Невіджалуваного
ЧОЛОВІКА та ШВАҐРА
бл. п. ІВАНА ШАТИНСЬКОГО
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
В ЦЕРКВІ СВ. МИХАЇЛА —
12211 S. Parnell Ave. Chicago, Ill. 60628
В СУБОТУ, 1-го СІЧНЯ 1983 року —
о годині 8-ій рано.

Про участь і молитви за душу Покійного просять:

дружина ХРИСТИНА та шваґрова
ФРАНЯ ЧЕХАР з чоловіком МИКОЛОЮ
і сином ТАРАСОМ.

В глибокому смутку повідомляємо наших Членів і Союзову Громаду, що 19-го грудня 1982 року на 71-му році життя, ненадійно відійшов у Вічність

бл. п.
ВАСИЛЬ НАГІРНИЙ
заступник голови Об'єднання Сеніорів УНСоюзу

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 23-го грудня 1982 року з української католицької церкви св. Володимира, у Скрентоні, на цвинтар св. Володимира.

Управа Об'єднання Сеніорів
УНСоюзу

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ БАТЬКА КООПЕРАЦІЇ
бл. п. МИХАЙЛА БЕРЛАДА
дир. Окружного Союзу Кооператив в Коломиї
складаємо 100.00 дол. на українських студентів в Бразилії.

ЄВДОКІЯ І РОМАН КУШНІРЧУКИ

П О Д Я К А

В глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 18-го листопада 1982 р. упокоїлась в Бозі

бл. п. МАРІЯ МІРЗА
наша Найдорожча Дружина, Мама, Бабця і Сестра

Цією дорогою висловлюємо нашу щиру подяку усім тим, що у тяжких годинах виявили нам свою сердечність, яка так дуже потрібна в часі великого горя.

Окрема подяка нашому отцеві Миколі Митулинському, та збірному церковному хорові наших церков у Твин Сіті, та диригентові Анатолію Гноєвому за його труд у відспіванню Панахиди, похорону і Литії на цвинтарі.

Дякуємо усім Рідним, Приятелям і Знайомим за їхню участь в похоронних відправах та за відпровадження Покійної на Вічний спочинок.

Дякуємо Всім за вислови співчуття, за молитви та пожертви на добродійну ціль.

Вдячні:

Муж, Син, Донька та Внуки.

Ділимося з усім Членством Фонду Катедр Українознавства і Громадянством, сумною вісткою, що в понеділок, 20-го грудня 1982 р., відійшов у Вічність, після довгої і важкої недуги

бл. п.
ОСИП НОВИЦЬКИЙ

Уроджений 10-го квітня 1910 р., у Станиславові, Україна, визначний громадянин і патріот, журналіст, меценат ФКУ, ентузіяст Українського Гарварду, якому присвятив багато труду, підтримуючи справу ФКУ своїми виступами, репортажами та статтями у пресі. Його журналістичний псевдонім — О. Гайський.

ПОХОРОН у четвер, 23-го грудня 1982 р. з церкви св. Йосафата на цвинтар свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленим Дружині і Дітям Покійного складаємо щирі співчуття.

Головна Екзекутива ФКУ
Комітет ФКУ в Клівленді
Дирекція Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 8-го грудня 1982 р. відійшла у Вічність на 85-му році життя наша Найдорожча МАМЦЯ І БАБУСЯ

бл. п.
СТЕФАНІЯ з ЛОМНИЦЬКИХ СМУЛКА
(вдова по о. Володимирові)

Горем прибиті:

донька — ОЛЕНА КАРПЯК з чоловіком ЕВГЕНОМ
син — РОМАН з дружиною ОЛЬГОЮ
внук — Д-р РОМАН СМУЛКА
внучки — ХРИСТИНА І ЛЮБА СМУЛКИ
брат — ВОЛОДИМИР ЛОМНИЦЬКИЙ з РОДИНОЮ
шваґрова — ЛЄНА СМУЛКА з РОДИНОЮ
ближча і дальша Родина в Америці і на Україні.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:
IX-1982

250.00 дол. — Комітет Земляків Чортківської Округи — замість квітів на могилу бл. п. Богдана Стефановича, члена Редакційної Колеґії і секретаря „Ділового Комітету". За Комітет: Ольга Соневицька, д-р Р. Дражньовський, д-р С. Ворох;
по 100.00 дол.— Український Братський Союз у Скрентоні, Па., Н. Н., Іван і Михайлина Ісків, Евгенія Кохан (замість квітів на могилу бл. п. Олександри Гошки з дому Щоків);
50.00 дол. — Українське Лікарське Товариство Північної Америки — Відділ Середній Ню Йорк (у пам'ять бл. п. д-ра Всеволода Клюфаса);
по 20.00 дол. — Йосиф Губчак, Дарія Бущак;
10.00 дол. — Ред. Роман Данилевич (у пам'ять бл. п. Антона Рощаковського), Ольга Ліс.

На видання Ґенетичного Словника зложили:

250.00 дол. — „Самопоміч" — Кредитова Кооператива в Нюарку, Н. Дж.;
150.00 дол. — Учасники прощі до Люрду - зібрала п-ні М. Клюфас;
100.00 дол. — Український Братський Союз у Скрентоні, Па.

Листа ч. 1164 — Збірка у пам'ять бл. п. Агнети Баранюк — зібрав і переслав В. Гнатів в Нюарку, Н. Дж., зложили:

25.00 дол. — Юліян Баранюк (Ірвінґтон):
15.00 дол. — Василь Татів (Нюарк);
10.00 дол. — Володимир і Марія Левицькі (Мейплвуд).

Збірка у пам'ять бл. п. Анни Біловус — зібрав і переслав Володимир Біловус в Рочестері, Н. Й., зложили:

по 125.00 дол. — Володимир і Ірина Біловус, Степан Біловус;
по 100.00 дол. — Ярослав і Анна Біловус, Юрій Р. Біловус, Михайло і Ольга Косаревич;
по 50.00 дол. — Ґери і Петруся Аллен, Нестор і Марта Базарко, Степан М. Біловус, Володимир і Апольонія Книш, Марія Косаревич, Михайло і Марія Сеньків з Родиною, Майк і Галина Стеґура;
по 25.00 дол. — д-р Александер і Ярослава Ґудзяк, Евстахій і Ольга Масник, Ярослав і Ольга Почапський;
по 20.00 дол. — Богдан і Степанія Гупалівський, Ярослав і Ольга Ґембатюк, Петро Кінаш, Роман і Марія Кушнір, Мирон і Евгенія Масловський, Франк і Шерлі Найман, Ярослав і Ірина Петрик;
по 10.00 дол. — Марія Бельців, Іван і Анна Боднар, Михайло і Ірина Мороз, Іван і Марія Кмита;
5.00 дол. — Роберт і Марґарет Пекау.

Листа ч. 1666, 1667, 1668, 1595 — зібрав і переслав інж. Роман Вергун, Рочестер, Н. Й.

Листа ч. 1666 — збірка в пам'ять бл. п. Марії Городецької, зложили:

по 20.00 дол. — А. і М. Єйна, інж. Я. і М. Матковський;
по 10.00 дол. — адв. Андрушин, С. і А. Васьків, інж. Р. Вергун, С. Губка, Н. і О. Джус, Я. і В. Зелез, М. і Т. Кахникевич, Е. і М. Кавин, М. Когут, В. Ліщинський, З. і М. Литвинець, М. і С. Сипняк, М. і А. Фалат, Л. Цегельська, Л. і Л. Шміґель;
по 5.00 дол. — В. Бездух, М. Колодій, Д. і М. Оглюк, М. Пристай, А. і І. Сорохтей, А. Фещишин.

Листа ч. 1667 — збірка у пам'ять бл. п. Марії Городецької, зложили:

50.00 дол. — Інж. Я. і О. Городецькі;
по 10.00 дол. — Е. і М. Зубіль, М. і Т. Лесик, А. і С. Мартинюк, О. і С. Чолач;
по 5.00 дол. — С. і С. Кобасовські, А. і О. Король, М. і В. Попович, О. і І. Ривак, Р. і Ю. Шпак, Л. і В. Юзьків;
3.00 дол. — М. і Т. Фалат;
по 2.00 дол. — А. Луговська, К. Луців;
1.00 дол. — А. Кравчук.

Листа ч. 1668 — збірка у пам'ять бл. п. Марії Городецької, зложили:

15.00 дол. — Е. і В. Копцьо;
по 10.00 дол. — А. і О. Буцерка, С. і О. Колцьо, М. і І. Мойсей, Л. і І. Новосядло, О. Харамбура;
по 5.00в дол. — П. і П. Бездух, С. Каріkан, М. і О. Новосядло, А. і Д. Рудий, О. Савалінський.

Листа ч. 1595 — збірка у пам'ять бл. п. Володимира Тарнавського, зложили:

20.00 дол. — А. і М. Єйна;
10.00 дол. — Інж. Роман Вергун.

Збірка в Лейк Джордж — збірщики: д-р Р. Осінчук і Іван Антоняк, передав д-р Р. Осінчук, зложили:

250.00 дол. — Іван і Анна Антоняк;
150.00 дол. — Нестор Угера;
по 100.00 дол. — Осип Бойчук, Юрій і Ольга Пастернак, Стефанія Диба, Рудницький і Родина, Богдан Комарницький;
по 75.00 дол. — Юрій і Марія Сливка, Марія Любицька;
по 50.00 дол. — Орест Бойчук, Антін Шмуль;
40.00 дол. — Клос і Сини;
по 25.00 дол. — Зенон Завадович, Лев Хомяк.

Листа ч. 1482 — збірка в Маямі Флорида з нагоди 90-ліття Патріярха Йосифа, збірщики: Вероніка Цегельська і Тарас Ванчицький, переслав Т. Ванчицький, зложили:

100.00 дол. — Анна Трач;
50.00 дол. — Павло Герматій;
35.00 дол. — Т. Ванчицький;
по 25.00 дол. — Мирон і Анна Івашко, М. С. Курман, Любомир Трач;
по 20.00 дол. — Антін Горак, С. А. Левицькі, Роман Стиран, Галина Осташ, Ярослава Терлецька;
по 10.00 дол. — Юрій Терлецький, Богдан Остапюк, Михайло Корибанич (Швайцарія), Люба Кобрин, Юрій і Христина Гура;
по 5.00 дол. — Олекса Манойленко, Петро Пепер, Антін і Марія Насевич, Анна Галушка, Анастазія Ікалович, Михайло Штиґа, Йосиф Базар, Соня Микитка, Марія Стасюк, Катерина Микитка, Стефан Венґльовський (Петра), Василь Дорошенко, Павліна Дуцінкевич, Параскевія Зітинюк, Микола Гамівка;
по 3.00 дол. — Нуся Візняк, Анна Ендон.

Збірка Українського Патріяршого Товариства, Відділ Баффало, Н. Й. — переслав Василь Макух, зложили:

500.00 дол. — Посмертне по бл. п. Василю Юрчишинові (асекурація з Провидіння 159-го Відділу);
20.00 дол. — Михайло Мохнач — у пам'ять бл. п. Юрія Лаврівського.

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Тетяни Душенко, зложили:

25.00 дол. — Мирон Лучанко;
по 10.00 дол. — Богдан Маланяк, Петро і Анна Поліщук;

Листа ч. 1603 — зібрав і переслав Василь Осташ, Елмайра Гайтс, Н. Й., зложили:

40.00 дол. — Іван Ванчишин;
30.00 дол. — Василь Осташ;
по 20.00 дол. — Іван і Стефан Олійники;
по 10.00 дол. — Николай Ференц, Петро Кремель, Михайло Осташ, о. Філіп Бумбар, Володимир Курчинський;
по 5.00 дол. — Василь Петрик, Людвік Сенков, Василь Гуцул, Олекса Квасний, Йосиф Більський, Катерина Саґан, Василь Салиґа, Стефан Салиґа, Ярослав Станицький;
по 3.00 дол. — Василь Лукачик, Анна Мартинюк;
по 2.00 дол. — Николай Юхімік, Петро Климовський, Іван Гуцул, Зофія Чучман, Латко Рудий, Іван Коваль, Роман Федорів, Анна Петрик, Михайло Дучий, Василь Костів, Михайло Гриньків;
по 1.00 дол. — Вальтер Сулима, Марія Опар, Анна Кавулич, Марія Білоус, Анна Макій, Марія Гречканич, Василь Цап, Параска Стецько.

Збірка Українського Патріяршого Товариства — Відділ Рочестер, Н. Й. — переслав М. Лонкевич.

збірка по бл. п. Осипові Кушніреві, збірщик Марія Холевчук, зложили:

50.00 дол. — Борис Савин;
25.00 дол. — Богдан і Христина Венґльовський;
по 20.00 дол. — Тарас Кахникевич, Павло Гарріс;
16.00 дол. — Ярослав Величко;
15.00 дол. — Олекса Курман;
по 10.00 дол. — Марія Холевчук, Володимир і Евгенія Колцьо, Марія Крижанівська, Дмитро Бездух, Володимир Цюга, Марія Лозинська, Марія Вергун, Стефанія Весела, Володимир і Слава Зелез, Петро Яріш, Андрій і Марія Фалат, Володимир і Люба Юзьків, Борис і Іванна Губка, Степан і Ольга Чолач, Марія і Леся Семків, Михайло і Ольга Малинівський, Уляна Левко;
по 5.00 дол. — Михайло Шавранський, Іван Кірчей, Василь Бездух, Осип і Надя Джус, Константин і Текля Шевчук, Іван Луякавич, Василь Попович, Василь Шурин;
1.00 дол. — Іван Булавинець.

Збірка по бл. п. Іванові Івасів, збірщик Михайло Малинівський, зложили:

по 10.00 дол. — Михайло і Ольга Малинівський, Стефанія і Леся Телеґа;
5.00 дол. — Андрій і Марія Фалат;
по 2.00 дол. — Микола Сулима, Н. Івасин;
1.00 дол. — Іван і Марія Мойсей;
72.00 дол. — Інші.

Збірка по бл. п. Володимирові Тарнавському — збірщик Марія Холевчук, зложили:

по 25.00 дол. — Андрій Яріш, д-р Іван Кіндрат, Петро і Леся Матійцьо, Нестор і Маґда Колцьо;
по 20.00 дол. — Марія Холевчук, Ярослав і Марія Матковський;
по 10.00 дол. — Володимир і Ірина Біловус, Стефанія Весела, Володимир і Слава Зелез, Марія і Степан Чолач, Осип і Анастазія Джус, Роман і Ольга Косцюк, Андрій і Марія Фалат;
по 5.00 дол. — Марта Семків, Леся Семків, Мирослав Кознарський.

збірка по бл. п. Володимирові Тарнавському — збірщик Марко Лонкевич, зложили:

по 100.00 дол. — Т-во Самопоміч, Марія Крижанівська, Богдан і Уляна Крижанівський, д-р Юрій і Христя Крижанівський;
по 50.00 дол. — Володимир і Евгенія Колцьо, Михайло і Софія Єйна, Богдан і Богданна Саламаха;
40.00 дол. — Александер і Олена Грабар;
по 25.00 дол. — Марко і Ольга Лонкевич, Іван і Марія Гафткович, Осип і Соня Колцьо, Зоряна Гафткович, Павло і Марта Зій, Михайло і Ольга Малинівський;
по 20.00 дол. — Володимир і Стефа Гупалівський, Марія Сиплива, Ірина Юрків, Роман Куціль;
по 10.00 дол. — Тарас і Марія Кахникевич, Василь Шот, Евстахій і Марія Загачевський, Юрій і Евдокія Боберський, Стефанія і Леся Телега, Дмитро і Катерина Марґолич, Ігнатій і Ольга Кволик, Іван і Анна Боднар, Павло і Ольга Яковина, Стефан Матковський, Любко і Люба Шміґель, Микола і Марія Лидах;
15.00 дол. — Іван і Стефа Чорний.

Збірка по бл. п. Софії Борис — збірщик Степан Чолач, зложили:

100.00 дол. — Родина покійної Софії Борис;
по 10.00 дол. — Стефанія і Леся Телега, Андрій Фалат, Павло Яковина, Василь Матіїв, Михайло Лялька, Василь Бездух, Іван Лико;
по 5.00 дол. — Степан Мартинюк, Василь Лещинський, Семен Королишин, Федір Федоренко, Григорій Гайдучок, Василь Попович, Теодор Лесик, Теодор Павлічко, Олекса Кущак, Ричард Станкевич, Іван Мойсей, Михайло Снігур, Анна Буцерка, Лінда Арнольд, Михайло Шавревський, Адам Кисіль, Василь Базюк, Марійка Лялька, Осип Джус;
4.00 дол. — Дмитро Пристай;
по 3.00 дол. — Дмитро Бездух, Софія Кобасовська, Іван Луговський;
по 2.00 дол. — Іван Костів, Степан Ракута, Григорій Бучко, Розалія Лазор, Микола Федорак, Анна Король, Марія Фалат, Дмитро Ґлушко, Василь Ґлушко;
17.00 дол. — Інші.

Збірка по бл. п. Софії Семанюк, збірка на засіданні Управи Товариства, зложили:

по 10.00 дол. — Марта Крамарчук, Марія Холевчук, Михайло Малинівський, Михайло Терлецький, Михайло Єйна, Марко Лонкевич, Марія Крижанівська, Андрій Яріш, Володимир Колцьо, Марія Кахникевич.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім Вельмишановним збірщикам і жертводавцям.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-74380645.

Чеки просимо виставляти на:

St. Sophia Religious Association - Partiarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

ДОДАТОК:

У списку жертводавців в пам'ять бл. п. Михайла Хом'яка, листа ч. 1686 з серпня ц. р. пропущено даток
25.00 дол. .... Проф. Лева Шанковського

Перепрошуємо за недогляд.

Загальні збори Патріярхального Товариства в Озон Парку

Звичайні Загальні збори Патріярхального Товариства в Озон Парку, Н.Й., відбулися 7-го листопада ц.р. у церковній залі о год. 12 вполудень по Службі Божій. Збори започатковано молитвою, яку провів парох о. крилошанин Любомир Мудрий.

Зборами проводила президія у складі: Осип Левицький, предсідник, та мгр Василь Захарчук, секретар. Звіт з діяльности Товариства склали голова Роман Крупка та фінансовий секретар Іван Безубяк. Зі звіту голови присутні довідались про пророблену у звітовому часі працю. Відділ згідно зі статутом виконував доручення Головної Управи в справах Патріярхального Руху. В тій цілі вислано телеграми і протестаційні листи до Папи і кардиналів Рубіна, Касаролі, Вільдебранса і Сільвестріні, попираючи акцію в справі нашого Патріярхату, вислано також 15 особистих телеграм.

З нагоди номінації кардинала Рубіна префектом Східньої Конгреґації вислано йому гратуляційний лист, що закінчується певними вимогами: 1) Оборона прав нашої Церкви. 2) Поширення юрисдикції Патріярха на усі континенти, де живуть українці. 3) Формальне визнання Патріярхату. 4) Спростування невластивих та образливих висловів у відношенні до Патріярха, що їх ужито в номінаційній буллі коадьютора о. М.Любачівського. 5) Полагодження конфлікту, що заіснував в Англії між єпископом Горняком і вірними.

Відділ взяв участь у римських святкуваннях з нагоди 60-ліття священства та 50-ліття хіротонії Патріярха Йосифа; брав участь в інсталяції Митрополитів о. М. Любачівського та о. С.Сулика у Філядельфії; був репрезентований в делегації до єпископа Лостена з нагоди його іменин у січні 1980 року. У всіх акціях Відділ заступав голова Роман Крупка. Відділ співпрацював з корпорацією „Свята Софія", збираючи датки на Патріярший Фонд. У діловому часі зібрано 1,222 дол., розповсюджено 1,143 примірники журналу „Патріярхат" та 24 примірники журналу „Свята Софія".

На місці Відділ співпрацював зі всіми місцевими організаціями. В діловому році наші ряди прорідилися бо відійшли від нас у вічність члени нашої організації Іван Щудло, В.Боднар, М. Головінська, Борис Головінський, проф. Іван Сквіртнянський та останньо Василь Сметанюк. У похоронних обрядах в довгу вічности прощав їх голова.

Фінансовий звіт подав Іван Безубяк, який докладно пояснив усі приходові та розходові позиції. Прихід 3,595.48 дол., розхід 3,394.21 дол. У дискусії взяли участь І.Гарматій, І.Пригода, М. Білейчук, В.Босак, В. Квасний.

Після звіту Контрольної комісії уділено абсолютори з признанням уступаючій Управі. На пропозицію Номінаційної Комісії вибрано нову Управу, яку і надалі очолив Роман Крупка. Контрольну комісію очолив Роман Мізур, суд — Осип Левицький. Закінчуючи ці ділові Збори, Р.Крупка поінформував присутних про симпозіюм УПСО, що відбувся у Філядельфії 30-го жовтня 1982 року.

На симпозіюмі виголошено чотири доповіді, що були на дуже високому філософічно-теологічному рівні. Усі доповіді були побудовані на філософічно-теологічних тезах та були присвячені поняттю „миряни"; навіть Другий Ватиканський Собор не міг дати точного означення слова „миряни". Такі симпозіюми предбачені по більших скупченнях українців, бо через це може наступити зближення співпраці мирянства з ієрархією і священством.

Голова подякував усім присутнім та закрив Збори молитвою.

В.З.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Спасибі, Тандер Бей!

Український хор „Дніпро" Міннесоти разом зі своїм дівочим ансамблем "Євшан Зілля" відбув свій цьогорічний осінній концерт у суботу, 30-го жовтня ц.р., в містечку Канади, Тандер Бей.

На запрошення наших спонзорів, Товариства Просвіти Форт Вілліям, вибрався хор у силі 45 осіб до Тандер Бей, Онтаріо, яких 360 миль на північ від наших міст. Спонзори при співучасті українських організацій в Тандер Бей створили Концертовий комітет під головуванням Петра Михайлишина, який зайняв ся повною підготовкою концерту для нас.

Ми були раді, що наш молодий здібний піяніст Петро Цареградський міг також поїхати з нами. Він був довгими роками акомпаньятором на виступах хору, але цієї осени він виїхав до Ню Йорку на дальші студії, і ми його на якийсь час втратили. Щоб виручити нас із ситуації, він спеціяльно приїхав на кілька днів до Міннеаполісу, щоб акомпаньювати нам на цьому концерті.

Раннє вставання (від'їзд автобусом був призначений на 7-му годину вранці) не всім нам було по душі, та ми скоро примирилися зі своєю долею, коли почало світати, і ми побачили, яким гарним днем обдарувала нас природа. Зустрів нас погідний, свіжий соняшний, осінній ранок.

Дорога на північ Міннесоти була особливо цікава, почавши десь від міста Дулут. Захоплював нас вид крученої дороги, яка вела горбками весь час по березі Міннесотського „моря", - озера Сюпіріор. Озеро — безкрає, як правдиве море, і синє-синє. Його спокійна поверхня віддзеркалювала проміння раннього сонця і тільки де-не-де біля берегів показувалися на ньому білі „шапочки" — малі легкі пінисті хвилі. З другого боку дороги хвилястим верхом тягнулись невисокі горбки Міннесоти, покриті вздовж багатьох миль безлистими густими лісами березок, що біліли своїми високими стрункими стовбурами, гейби обсипані пухом свіжого снігу.

Членкині жіночої організації при Відділі КУК-у вже чекали нас у залі Просвіти з теплими стравами. П. Михайлишин та інші члени Концертового комітету також прибули, щоб привітати нас з приїздом.

Після короткого відпочинку в готелі, зібрались ми в авдиторії Просвіти і розпочався концерт. Прозвучала перша пісня, потім друга, третя... Кожна пісня викликала все більше і більше оплесків. Ми відчували захоплення публіки та її теплоту, яку вона своїми оплесками виявляла. Наше початкове напруження поступово зникало, хоч ми і далі інтенсивно пильнували за кожним рухом нашого дириґента. При кінці першої частини, коли прозвучала пісня „Україно, любов моя" у виконанні соліста баритона Михайла Даниленка, присутні з ентузіязмом встали і обдарували соліста бурхливими оплесками за чудове виконання пісні. Таку саму овацію дістали ми і після виступу нашого дівочого ансамблю „Євшан Зілля" та наприкінці концерту. Ми зійшли зі сцени з двома букетами квітів, один передано Кірі Цареградській, керівникові ансамблю „Євшан Зілля", другий одержав дириґент Микола Бринь.

В заряді пань при філії Просвіти приготовано для нас після концерту друге прийняття — правдивий пир. Місцеві громадяни, які також брали участь у гостині, щиро вітали оплесками подяки, привіти та признання, що господарі висловлювали на нашу адресу. Ми з вдячністю слухали професійну опінію дириґента місцевого хору Мигаля про наш виступ: про інтерпретацію пісень, про незвичайно чисту дикцію співаків та про високе мистецьке виконання кожної пісні хором та ансамблем. Окремо підкреслив він красу пісні „Чорногора", в обробці Кіри Цареградської, слова і мелодію якої написала членка нашого хору Ольга Луцик-Рем. Він щиро гратулював обом паням за неї. Подякував він сердечно і дириґентові Миколі Бриневі, керівникові ансамблю Кірі Цареградській, солістам та всьому хорові, що дали нагоду їхній громаді почути такий незвичайний концерт.

Теплі слова наших господарів, ентузіязм та щире захоплення всіх присутніх на концерті і на прийняттях на повнили нас вдячністю і глибоким задоволенням, що ми знову виконали своє завдання, яке взяли на себе майже 25 років назад.

Бурхливі оплески слухачів дзвеніли в наших вухах ще й наступного дня, коли вже прийшлось збиратись в дорогу додому. Наші господарі не пожаліли часу ані в неділю вранці і прийшли до автобусу, щоб ще раз нам подякувати і попрощатися з нами.

Поверталися ми додому з почуттям великого морального піднесення, в душі висловлюючи цим щирим людям своє сердечне „Спасибі, Тендер Бей!" за те, що уприємнив нам нашу поїздку.

НЕ ТА ГОЛОВА

У „Свободі" ч. 23 з вівтірка, 7-го грудня ц.р., в дописі „Чикагська хроніка" автор Степан Куропась помилково подав, що Наталка Іванів — „голова 12-го Відділу УЗХ". Автор допису просить виправити цю помилку: головою згаданого Відділу була і є Марія Громяк колишня секретарка 125-го Відділу УНСоюзу, яка, до речі, й вітала гостей у хаті Н. Іванів. — Ред.

ЗАКЛИК ТОВАРИСТВА „БОЙКІВЩИНА"

Українська преса принесла вістку, що в зв'язку з відзначеннями 300-річчя блискучої перемоги християнських військ над могутньою турецькою навалою під Віднем 1863 року Союз Українських Філателістів Австрії під головуванням ред. Бориса Ямінського, відомого українського діяча, підготовляє до друку окрему українсько-німецьку працю з англійським резюме про участь козаків в обороні Відня та про геройчний подвиг нашого земляка Юрія Ф. Кульчицького.

Друк цього цінного видання коштуватиме 10,000 дол. Досі ред. Ямінський зібрав 4 тисячі дол., а його заклик про матеріяльну допомогу до українців у вільному світі не увінчався успіхом.

Головна Управа Товариства „Бойківщина", доціннюючи велике значення згаданої документальної праці, що в ній будуть виправлені незгідні з правдою твердження найновіших польських видань про Юрія Ф. Кульчицького та козаків, закликає своє членство щедрими пожертвами допомогти ред. Б. Ямінському видати ту працю та стати в обороні нашого земляка з Бойківщини.

Якщо кошти друку не будуть покриті до кінця цього місяця, у наступному році вони зростуть на 10 відсотків. Тож спішімся з пожертвами.

Гроші слід висилати на руки Головної Управи Т-ва „Бойківщина" у Філядельфії, що їх вона разом із своєю більшою пожертвою перешле до Відня.

Наша адреса Boykivshchyna", 2222 Brandywine St., Philadelphia, Pa., 19130.

Головна Управа Т-ва „Бойківщина"

Ватикан і Андропов

(Закінчення зі стор. 2)

дів, які, на його думку, підтримують цю тезу: Відтягнення фінансової допомоги Ватиканом для антикомуністичних сил у Південній Америці через банкрутство банку Амброзіяно, з яким Ватикан мав близькі фінансові зв'язки; широкі дискусії американської католицької ієрархії проти вживання атомової зброї не викликала жадної протилежної реакції у Ватикані; Папа прийняв на авдієнції, Ясіра Арафата, в терористичному таборі якого в Бейруті виишколювано Аджу; вкінці, польський католицький примас Польщі архиепископ Юзеф Глемп відтягнув дотеперішню підтримку Католицької Церкви в Польщі Солідарності".

Без сумніву, — як про це пише Сафаєр — Церква від самого початку свого існування повинна співпрацювати зі світовою владою за давньою рецептою: „віддай Богові — Боже, а кесареві кесареве".

Святіший Отець є повністю свідомий цього, що людина, яка дала приказ його вбити не буде вагатися і в цьому, щоб видавати прикази вбивати священиків і вірних не тільки в Польщі, але в інших країнах, на які Москва загострює свій апетит, щоб їх знищити чи загарбати під своє володіння.

Груднева...

(Продовження зі стор. 1)

дин, голова Округи Дітройт і секретар 94-го Відділу Роман Татарський, секретарка 127-го Відділу Марія Гаравус, секретарка 238-го Відділу Анна Ремік, секретар 372-го Відділу Йосиф Ярема і голова радна та голова Округи Монтреаль, секретарка 465-го Відділу, Текля Мороз.

Пишучи про те, що організаційна кампанія є в повному розгарі, не можна не згадати округних комітетів. В більшості управи округних комітетів відбувають наради, де спільно рішають, як виконати організаційні квоти на 100 відсотків. Дві союзові округи вже виконали свої квоти на понад 100 відсотків, а саме Округа Твердого Вугілля — Шамокін, Па., і Вунсакет, Р.Ай. Організаційний Відділ висловлює признання для голів тих округ, а саме: Тимка Бутрея і Леоніда Ґардінґа. Не можна поминути і того, що вже є вісім Округ, які виконали свої квоти на 75 і більше відсотків. Є запевнення, що до кінця грудня більшість з них дійдуть до 100 відсотків своїх квот. Допомогою в приєднуванні нових членів в поважній мірі служить акція подвоєння життєвого забезпечення для союзових членів без лікарського бадання до 65-року життя. Ту так важливу нагоду повинні використати всі члени УНСоюзу.